

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ Ο ΝΕΟΓΑΜΒΡΟΣ.

ΚΩΜΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ Σπυρ. Ταβουλάρης
ΣΜΑΡΑΓΔΗ Σοφία Ταβουλάρη
ΜΑΡΚΟΣ Γεώργιος Νικηφόρος

Ἡ Σκηνὴ ἐν Ἀθήναις.

(Δωμάτιον εὐπρεπῶς διασκευασμένον. Ἐν τῷ μέσῳ τράπεζα μικρά.
Ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνες τῆς ἑκπαστάσεως τοῦ 21,
κυνηγετικὸν ὄπλον καὶ ὥρολόγιον).

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΣΜΑΡΑΓΔΗ, ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Καὶ τέλος πάντων δὲν μοῦ φεύγεις ἀπ' ἐδῶ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Μὰ ἄφες με, σοῦ λέγω . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Εἶν' ἀδύνατον.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ἄ! μὰ ἐσὺ, γυναῖκα, τὸ παράκαμες.

Πέντε ἡμέραις τώρα μὲ κρεταῖς κλειστό,
χωρὶς νὰ μὲ ἀφήσης οὔτε τέταρτο
νὰ πάω παραέξω . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Μὴ θυμῶνῃς δά.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Εἶναι νὰ μὴ θυμώσω; . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Μὰ, ψυχοῦλα μου,

δὲν βλέπεις πῶς τοῦ φύλλου τῆς πορείας σου
ἡ προθεσμία σήμερ' ἐτελείωσε,
καὶ ἂν σ' ἀφήσω νὰ μοῦ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ,
ἀμέσως θὰ σὲ πιᾶσουν χωροφύλακες;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Καὶ ἂν μὲ πιᾶσουν, Σμαραγδῇ μου, τί μ' αὐτό;
Καὶ ὡς πολίτης Ἑλλήν καὶ ὡς ἄνθρωπος
δὲν πρέπει νὰ προσφέρω εἰς τὸ ἔθνος μου
ψυχὴν καὶ σῶμα;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Εἶμαι σύμφωνος σ' αὐτό,

ἀλλὰ καὶ ἐγὼ, ποῦ μόλις εἶνα προχθὲς
ὑστερὰ ἀπὸ τόσα πικρὰ βάσανα
τοῦ Πατατράκα νόμφη, εἶναι δίκαιον
νὰ μείνω ζωντοχήρα τόσῃ γρήγορα;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Μὴ κλαίῃς, Σμαραγδῇ μου περιπόθητος.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Νὰ χάσω τόσα χάδια, τόσον ἔρωτα,
νὰ μὴ σὲ βλέπω εἰς τὸ πλάγι μου, νὰ μὴ . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ἦ! μὴ μὲ κάμῃς νὰ δακρύσω, Σμαραγδῇ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Σὺ νὰ κοιμᾷσαι 'στὸ τσαντίρι, καὶ ἐγὼ
'στὴν νυμφικὴν παστάδα ὀλομόναχη.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ἦ! δὲν ἀντέχω πλέον . . . κλαίω σὰν μωρό.
Πατρίς, γυναῖκα, ἔρω, πόλεμος, τιμὴ,
Τσαντίρι, κουραμένα, νυμφικὴ παστάς,
Ἦ! δὲ! αὐτὰ κιτυποῦνται 'στὸ κεφάλι μου
σὰν μπάλαις τοῦ μπιλιάρδου . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Πατατράκα μου . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ὅχι, δὲν κλαίω πλέον . . . τ' ἀπεφάσισα.
Θὰ γίνω στρατιώτης . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Πατατράκα μου . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ναί! δός μου τὸ καππελο μου ὀγρήγορα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μὴ βιάζεσαι δὰ τόσῳ, Πατατράκα μου.
Καιρὸς δὲν εἶν' ἀκόμη διὰ πόλεμον.

Ὅταν σημάνῃ ἡ πατρίς τὴν σάλπιγγα,
ἐγὼ μονάχη θὰ σοῦ ζώσω τὸ σπαθί
ὡς ἄλλη Σπαρτιάτις εἰς τὴν μέσῃ σου.
Μὰ τώρα . . . στάσου κάμποσο νὰ σὲ χαρῶ,
νὰ νοιώσω καὶ ἐγὼ λίγες πῶς παντρεύτηκα.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ὅχι, θὰ φύγω τώρα . . . ἐτελείωσε.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Καταραμένον φύλλον καὶ ἀποτρόπαιον.
Σὺ πᾶσαν ἡσυχίαν μοῦ ἀνῆλθες.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ὅσῳ καὶ ἂν τὸ σιχίῃς, Σμαραγδίτσα μου,
δὲν θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τοῦτο τὸ κακό.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Οἱ ἀνωτέρω. ΜΑΡΚΟΣ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τί τρέχει, Μάρκο;

ΜΑΡΚΟΣ.

Πόλεμος καὶ πόλεμος.

Ἐδῶ καὶ ἑκεῖ γυρίζουν χωροφύλακες
καὶ ἄρπάζουν ὅπουθεν εὐνοῦν . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Παναγία μου!

ΜΑΡΚΟΣ.

Ἐπῆραν καὶ ἓνα γέρο ἄμπρος 'στὰ μάτια μου,
γιατ' ἦταν γραμμένος 'στὸν κατάλογο
εἰκοσιέξη χρόνων . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ἀχ! πῶς ἤθελα

νὰ ἦσουν ὡς τὸν Μάρτη, ἄνδρα μου, παπᾶς;

ΜΑΡΚΟΣ.

Ἄμμ' καὶ παπᾶς νὰ ἦταν, θὰ τὸν ἔπερναν,
γιατὶ καὶ ἀπὸ αὐτοῦ μόνον εἶμαθα
πῶς ἔπῃρην ἓνα δυὸ καλογερόπαιδα.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Καὶ κάθομαι ἀκόμη μέγ' στὸ σπῆτί μου,
ἀφοῦ καὶ οἱ παπᾶδες τώρα γίνονται
τοῦ ἔθνους στρατιῶται ; . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μὴ φουσκώνης δᾶ,
καὶ δὲν θά κάμης οὔτε βῆμα ἱπ' ἐδῶ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Θὰ φύγω . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Δὲν θά φύγης . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Δίς μου γρήγορα
σοῦ λέγω τὸ καππέλο μου . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Καλὰ λοιπόν.

Ἄφοῦ τὸ θέλεις εἰς' ἐλεύθερος νὰ πᾶς.

Ἄλλὰ κι' ἐγὼ σὰν φύγης εἰς τὸ πείσμα σου,
θε νὰ λιγοθυμήσω . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Λιγοθύμησε.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Νά ! μ' ἔπιασ' ἡ καρδιά μου . . . Ἀχ ! ἀπέθανα !

ΜΑΡΚΟΣ.

Κυρά, κυρά . . . 'στ' ἀλήθεια 'λιγοθύμησε.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ὅλιγο ξύδι καὶ ἀνθόνερο . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Εὐθὺς.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Γυναίκα μου, ἐδῶμαι . . . γιὰ χιτῆρί σου
δὲν φεύγω . . . θὰ ἀκούσω ὅ,τι κι' ἂν μοῦ 'πῆς
καὶ μάλιστα, ἂν θέλῃς, γιὰ ἀσφάλεια
δέχομαι νὰ μὲ κλείσης 'στὸ ὑπόγειο.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σὺ . . . εἶσαι . . . Πατατράκα ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ναί, γυναίκα μου.

ΜΑΡΚΟΣ.

Νά ! ἔφερα τὸ ξύδι . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Δὲν χρειάζεται.

Δὲν ἔχω πλέον τίποτε . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Σοῦ 'πέρασε ;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ναί . . . ναί . . . Λοιπὸν θὰ φύγης, Πατατράκα μου ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Πᾶ ! πᾶ ! θεὸς φυλάξει !

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μάρκο, πήγαινε

νὰ κλείσης κάθε πόρτα καὶ παράθυρο,
καὶ ἂν κάνεις ζητήση τὸν ἀφέντη σου,
νὰ τοῦ εἴπῃς πῶς 'πῆγε εἰς τὴν Κέρκυραν.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

(Καὶ βέβαια θὰ ἦμαι γιὰ τὴν Κέρκυρα,
ἂν θὰ πηγαίνουμ' ἔτσι . . .)

ΜΑΡΚΟΣ.

Τρέχω 'στὴ στιγμή.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ἐγὼ πηγαίνω μέτα 'στὸ γραφεῖόν σου,
νὰ σοῦ εὐρῶ κανένα μυθιστόρημα,
γιὰ νὰ περνᾷς τὴν ὥρα σου εὐχάριστα.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ μόνος.

Ἰδοὺ καὶ πάλιν μόνος καὶ κατάκλειστος.

Νὰ κινδυνεύῃ ἡ φιλάτῃ μας πατρίς,
νὰ πέρνουν τὸ τουφέκι κι' οἱ καλόγεροι,
κι' ἐγὼ ὁ Πατατράκας νὰ εὐρίσκωμαι
κλεισμένος μὲς 'στὸ σπῆτι σὰν χανούμισσα ;
ὦ ! σύγγνωτε, προγόνων σεβασταὶ σκιαί !

* Ἀν τὰ λινὰ ἀκόμη δὲν ἐφόρεσα,
ἐγὼ δὲν πταίω, πταίει ἡ γυναίκα μου.
Σεῖς, πρόγονοι, εἰς ὅλους μαρτυρήσατε,
ὅτι ὁ Πατατράκας εἶναι ἔτοιμος
τὰ πάντα νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἔθνος του,
ἀλλ' ὅτι εἰς τὴν ὥραν τῆς ἐξάψεως
λιγοθυμᾷ ἀμέσως ἡ γυναίκα του,
καὶ πᾶν 'στὸ βρόντο ὅλα του τὰ σχέδια.
' Ἀλλ' ὅμως μέγ' στὸ στήθος τί αἰσθάνομαι ;
Τὰ κάντρα σας κυττάζω τὰ ἀθάνατα,
κι' εὐθὺς ἀνάθω ὅλος σὰν πετρέλαιο.
' Ἰδοὺ τὸ Μεσολόγγι . . . νά ! ὁ Βότσαρης ! . . .
ὦ ! νὰ κι' ὁ Καραϊσκος μὲ τὴ σπάθα του.
Βάλτε φωτιά 'στὰ τόπια . . . ὅλα θάλασσα.

(Τὰ ρίχνει ὅλα).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ, ΣΜΑΡΑΓΔΗ, ΜΑΡΚΟΣ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τί εἶν' αὐτὸς ὁ κρότος ; Τί μοῦ ἔπαθε ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Τὴ κάντρα τῶν προγόνων μ' ἐνθουσίασαν,
κι' ἔρριξα τὸ τραπέζι . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μάρκο.

ΜΑΡΚΟΣ.

* Ἐφθασα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τὰ κάντρα ὅλα γρήγορα ξεκρέμασε
νὰ μὴν ἐνθουσιάζεται ὁ ἄνδρας μου.

ΜΑΡΚΟΣ.

(Μὰ τούτῃ δίχως ἄλλο ἐπαλάδωσα).

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σοῦ φέρνω νὰ διαβάσης τὰ μυστήρια
τοῦ βίου τῶν συζύγων . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Μ' ὑπεχρέωσες.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σ' ἀφίνω μόνον νὰ διαβάσῃς ἥσυχα,
κί' ἐγὼ πηγαίνω νὰ κεντήσω . . . Πρόσεχε
μὴν ἐξαφθῇς καὶ πάλιν . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Μείνε ἥσυχος.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ μόνος.

Μοῦ 'πῆραν καὶ τὰ κάντρα . . . ὦ! ἀνάθεμα!
Λοιπὸν τί ἄλλο μ' ἀπομένει; . . . Ἄ! ἰδοὺ
τοῦ κυνηγοῦ τὸ ὄπλον . . . ὦ τουφέκι μου,
ποῦ 'σκότωνες κοτσύφια, τρυποκάρυδα
καὶ τόσα ἄλλα τ' Ἀφεντούλη πετεινά,
ἐλθε νὰ μοῦ ἐξάψῃς σῶμα καὶ ψυχὴν.
Ἄς ὑποθέσω ὅτι εἶμαι 'σὶ ἡ γραμμὴ.
Ἰδοὺ ἐδῶ τῶν Τούρκων τὸ στρατόπεδον,
κί' ἐκεῖ τὸ τῶν Ἑλλήνων . . . Ἐφοδὸς λοιπόν.
Μὲς 'στὸ σταυρὸ κτυπάτε . . . πῦρρρ!!

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ, ΜΑΡΚΟΣ, ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

ΜΑΡΚΟΣ.

Σκοτώθηκα!!

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

ὦχ! τί κακὸ μοῦ ἦλθε 'στὸ κεφάλι μου.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Θεέ μου! τί συνέβη;

ΜΑΡΚΟΣ.

Τίποτα, κυρά.

Μ' ἐπῆρε γι' Ἀρβανίτη ὁ ἀφέντης μου,
κί' ἐτράβηξ' ἓνα συμπάρο . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Δοῦξα τῷ θεῷ.

Δὲν ἐσκοτώθης, Μάρκο;

ΜΑΡΚΟΣ.

Σοῦ 'χωράτεψα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μὰ τί σοῦ ἦλθε πάλι, Πατατράκα μου,
κί' ἐπῆρες τὸ τουφέκι;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ἐνθυμήθηκα

τὸ πρῶτο μοῦ κυνήγι, κί' εὐθὺς ἄρπαξα
τὸ δίκανο 'στὸ χέρι, μὰ δὲν εἴξευρα
πῶς ἦτανε γεμάτο . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Ἐγὼ τὸ γέμισα

μὲ σκάζια καὶ μπαρουτι . . . ὦχ! κί' ἂν ἐβαζα
κανένα βόλι μέσα, τί θὰ 'πάθαινα!

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Νὰ πάρῃς τὸ τουφέκι, Μάρκο, γρήγορα,
καὶ νὰ τὸ κρύψῃς κάτω 'στὸ ὑπόγειον.

ΜΑΡΚΟΣ.

Παράδωκε τὰ ὄπλα σου . . . Μεταβολή! . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

(Πάει καὶ τὸ τουφέκι . . . τρεῖς ἀνάθεμα!)

ΜΑΡΚΟΣ.

Κυρά, τὴν ὥρα ὅπου 'μπήκα μέσα 'δῶ
εἶδα ἀπ' ἐξῶ δύο χωροφύλακες
νὰ βλέπουνε ἀπάνω εἰς τὸ σπήτι μας.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Δὲν ἐκλείσεις τῆς πόρταις, τὰ παράθυρα;

ΜΑΡΚΟΣ.

Τὰ ἔχω κλείσει ὅλα . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Πήγαινε νὰ 'δῇς,

ἂν ἦν ἀκόμη ἐξῶ . . .

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ, ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Πατατράκα μου . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Τί εἶναι πάλι, Σμαραγδῇ μου;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σπαρταρῶ

καὶ τρέμω σὰν τὸ ψάρι ἀπ' τὸ φόβο μου.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Γιατί φοβάσαι; μὴ δὲν ἦμ' ἐδῶ καλὰ
ἀσφαλισμένους;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ὅχι, Πατατράκα μου.

Νομίζω πῶς δὲν εἶσαι ἀσφαλῆς ἐδῶ.

Φοβοῦμαι, τρέμω ὅλη . . . νά! νά! ἔρχονται.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Καλὲ κἄνεις δὲν εἶναι . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Πες ἐτρόμαξα!

Ἄχ! ἔλα νὰ σὲ κρύψω, Πατατράκα μου.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Καλὲ καὶ πάλιν Δεῦτε προσκυνήσωμεν;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ἄχ! ἔλα νὰ σὲ κρύψω, ἔλα 'γρήγορα.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Μὰ σὺ 'στὸ νοῦ σου τόβαλες, γυναῖκα μου,
νὰ μὲ ἀποβλακώσῃς σώνει καὶ καλὰ,
διὰ νὰ ἔχω λόγον ἐξαίρεστος
ὡς βλάξ;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Θὰ ἔλθῃς νὰ σὲ κρύψω: εἰδεμὴ
λιγοθυμῶ καὶ πάλι . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ἐρχομ' ἔρχομαι.

Καὶ ποῦ θὰ νὰ μὲ βάλλῃς;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μὲς 'στὰ κούτσουρα,

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Καλὲ τί λές, γυναῖκα, μὲς 'στὰ κούτσουρα;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Γιὰ ἴδια λεπτά μόνο, Παταράκα μου.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ὡ! ποῖον αἶσχος! . . . Ἡ πατρίς νὰ μὲ καλῇ,
καὶ μεταξὺ κουτσούρων κούτσουρο κ' ἐγὼ
τοῦ στήθους μου νὰ σβύνω τὸν Βεζούδιον.
Καὶ ὅλα ταῦτα πάσχω ὁ ταλαίπωρος
ἐν ἔτει σωτηρίῳ ὀδοήκοντα,
ὅποτε κ' ὁ Μπαστίνας ἀνεκάλυψε
πῶς δὲν κινεῖτ' ἡ γῆ περὶ τὸν ἥλιον.

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ.

ΜΑΡΚΟΣ μόνος.

Ἐφύγανε, κυρά, οἱ χωροφύλακες.
Δὲν εἶν' ἐδῶ κανένας . . . Ἄ! 'στὸ διάβολο!
μ' αὐτὰ τὰ σουρτα φέρτα ἐκουράστηκα.
Μὰ τί κουτὸς ποὺ εἶναι ὁ ἀφέντης μου!
Τὸν κάνει ὅπως θέλει ἡ γυναῖκά του.
Φοβάται τῆς λινάτσας μὴν τοῦ βάλουμε,
καὶ ὅλο κλειστὸ τὸν ἔχει . . . Μὰ νὰ ποῦμε δά
τὴν μαύρ' ἀλήθεια, ἔχει δίκην ἡ φτωγὴ.
Οὐτ' ἓνα μὴν' ἀκόμη δὲν τὸν 'χάρηκε,
καὶ εὐθὺς νὰ τῆς τὸν πάρουν ἀπ' τὸ πλάγι τῆς;
Μὰ τούτη τῇ λινάτσα πρέπει ὅλοι μας,
καὶ ἐγὼ καὶ σὺ κ' ἐκεῖνος νὰ τὴν βάλουμε.

(Σημαίνει τὸ ὥρολόγιον).

Ὡ! Διάβολε! . . . Ἡ ὥρα ἐπροχώρησε,
καὶ ἐγὼ ἀκόμη τίποτα δὲν 'ψούνισα.

ΣΚΗΝΗ ΕΝΝΑΤΗ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ μόνη.

Καλὰ τὸν ἔχω κρύψει μὲς 'στὰ κούτσουρα.
Ἐσύχασα ὀλίγο . . . Ἀχ! κ' ἂν μ' ἄκουε,
καὶ πρὸ τεσσάρων χρόνων μ' ἐνυμφεύστο,
θὰ 'κάναμε ὡς τώρα τέσσερα παιδιὰ,
καὶ θεὸς νὰ εἶχε λόγον ἐξαίρεστος.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ.

ΜΑΡΚΟΣ, ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ, ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

ΜΑΡΚΟΣ. (ἔσωθεν.)

Κυρά, ἀφέντη, κλέφταις μὲς 'στὰ κούτσουρα.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Εἶμαι ἐγὼ, βρὲ Μάρκο . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ἀχ! τὸν ἐπιάσαν.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ. (εἰσερχόμενος.)

Ἀνάθεμά σε! . . . μοῦτπασες τὰ κόκκαλα.

ΜΑΡΚΟΣ.

Μὲ συμπαθῆς, ἀφέντη . . . δὲν σ' ἐγνώρισα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τί πάθατε; τί εἶναι; . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Μόλις 'πήγαινα

νὰ πάρω τὸ καλάθι γιὰ τὸ ψούνισμα,
μοῦ 'φάνηκε σὰν κρότος καὶ πατήματα
'στὴν ἀποθήκη, ποῦχομε τὰ κούτσουρα.
Πηγαίνω καὶ τί βλέπω; . . . ἓναν ἄνθρωπο.
Κλέφταις λοιπὸν φωνάζω, καὶ 'στὸ χέρι μου
ἀρπάζω ἓνα ξύλο . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ἀθεόφοβε!

Μάρκος.

Μὲ συμπαθῆς, ἀφέντη . . . σὺ ἐκόντεψες
Νὰ μὲ σκοτώσῃς; λοιπὸν σ' ἔδειρα κ' ἐγὼ.
καὶ ἤλαμ' ἴσα ἴσα . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Καὶ δὲν ἀνοιγες

τὰ μάτια σου, καυμένε;

ΜΑΡΚΟΣ.

Ἦταν σκοτεινά.

Μὰ 'στὸ θεὸ σου, δὲν μοῦ λῆς, ἀφεντικὸ,
τί ἐζητοῦσες μέσα εἰς τὰ κούτσουρα;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ἐρώτησε γιὰ τοῦτο τὴν γυναῖκά μου.

ΜΑΡΚΟΣ.

(Τώρα καταλαβαίνω . . . Ἄμα ἄκουσε
Πῶς κάνουν παραοῦλι χωροφύλακες,
ἐπῆγε νὰ τὸν κρύψῃ . . .)

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Ποιὸς ἐκτύπησε;

Ἀχ! κρύψου πάλι, Παταράκα μου . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ἐγὼ;

νὰ πᾶω πάλι νὰ ἀποκουτσουρωθῶ;

ΜΑΡΚΟΣ.

Κυρά μου, μὴ φοβάσαι, καὶ ἐφύγανε
ἐκεῖν' οἱ χωροφύλακες . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Ἐφύγανε;

τοὺς εἶδες μὲ τὰ μάτια σου;

ΜΑΡΚΟΣ

Μὰ τὸ θεό.

(ἰκκούνται ἔξω φωναί) Τὸ ἔκτακτον
παράρτημα τῆς ὄρας καὶ τὸ νέον διάταγμα
περὶ ἐπιστρατείας.)

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Τρέξε νὰ πάρῃς, Μάρκο, τὸ παράρτημα.

ΜΑΡΚΟΣ

Βρὲ μάγκα, μὲ τῆς ὄρας τὸ παράρτημα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Ἀχ! Τί νὰ λῇ τοῦτο τὸ διάταγμα;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ

Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί λῆει . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Μοῦ ἐθύμωσες;

ΜΑΡΚΟΣ

Ἰδοὺ, κυρά, τῆς ὄρας τὸ παράρτημα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ (ἀναγινώσκουσα)

(ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ἐν τῷ στρατῷ
κατάταξις πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπάνδρων,
καὶ τῶν ἐχόντων καὶ μὴ ἐχόντων τέκνα . . .)
Τί εὐτυχία! τί ἀνέλπιστο; χαρά!

ΜΑΡΚΟΣ

Καὶ γιὰ τοὺς χήρους λείψι τίποτα, κυρά;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ

Καὶ τώρα, σύζυγέ μου, εἰς' ἐλεύθερος.

Πήγαινε όπου θέλεις . . .

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Δοξα τῷ θεῷ.

Μὲ ὅση χαρὰ βλέπει ὁ κατὰδικος,
ποῦ τρώγει τὴ ζωὴ του μὲς 'στὸν Μενδρεσέ,
φεγγάρι, ἥλιο κ' οὐρανὸ ἐλεύθερος,
μὲ τόση κ' ἐγὼ 'βγαίνω ἀπ' τὸ σπῆτί μου.
'Αντίο, Σμαραγδῆ μου . . . τὸ καππέλο μου . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τὸ ἔχω 'στὸ σεντοῦκι τοῦ γραφείου σου.

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ. ΜΑΡΚΟΣ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Νὰ πᾶς ἀμέσως, Μάρκο, γιὰ τὸ ψούνισμα.

ΜΑΡΚΟΣ.

Κυρά, τὴν πόρτα νὰ ἀφήσω ἀνοικτὴ;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Ναί! ἀνοιξε καὶ πόρταις καὶ παράθυρα,
κ' ὡς ἔλθουν ὅσοι θέλουν χωροφύλακες.
Δὲν τοὺς φοβοῦμαι πλέον . . . ὡς κοπιᾶσουνε.

ΜΑΡΚΟΣ.

Λοιπὸν πηγαίνω . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

'Απ' ἐκεῖ ποῦ θὰ περνᾷς,
νὰ πᾶς καὶ 'στὴν Κατήγκω τοῦ Καράμπκαμπα,
καὶ νὰ τῆς δώσῃς τὸ παράρτημα αὐτὸ
νὰ τὸ διαβάσῃ . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Μάλιστα.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Καὶ νὰ τῆς 'πῇς

εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ βράδυ νᾶναι ἑτοιμῇ,
καὶ θὰ περάσω μὲ τὸν ἄνδρα μου μαζὶ,
νὰ πᾶμε 'λίγο ἐξω μὲ τὴν ἄμαξά.

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ μόνη.

'Απ' τὴ χαρὰ μου μοῦρχειται νὰ τρελαθῶ.
Ψυχὴ μου Πατατράκα! . . . Πόσο θὰ χαρῇ
κ' ἡ φίλη μου Κατήγκω τοῦ Καράμπκαμπα.
Κ' ἐκεῖνη ἡ καυμένη εἶναι νεζινουμψη,
κ' ἀκόμη 'λίγο τῆς τὸν ἔπερναν προχθές.
'Ακοῦς ἐκεῖ! νὰ πέρνουν οἱ σκληρόκαρδοι
'στοῦ μέλιτος τὸν μῆνα τοὺς συζύγους μας!
Κ' ἂν μέσα 'στὴν Ἀθήνα κἂν τοὺς ἀφιναν
ὡς ὅτου γίνῃ πόλεμος, ὑπομονή.
'Αχ! ἂν δὲν εἶχε ἡ πατρίς μας σύνορα,
ἀμέσως τώρα θάλεγα 'στὸν ἄνδρα μου:
πρόσεξε τὴν λινάτσα, Πατατράκα μου,

πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ γένους σου,
καὶ ὅταν ἔλθῃ τοῦ πολέμου ὁ καιρὸς,
μέσα 'στοὺς Τούρκους πέσε καὶ . . .

Τί 'κτύπησε; . . .

Μπᾶ! . . . ἦτανε ἡ γάτα . . . Πῶς ἐτρόμαξα!

'Ενόμισα πῶς εἶναι ὁ 'Ριζόπουλος.

'Ὅσῳ γενναῖος εἶν' ὁ Πατατράκας μου,
τόσῳ ἐγὼ φοβοῦμαι γιὰ τὸ τίποτε.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ.

ΜΑΡΚΟΣ. ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

ΜΑΡΚΟΣ.

(Δρόμῳ εἰσερχόμενος μὲ καλάθον εἰς χεῖρας.)
Κυρά, κυρά . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τί εἶναι;

ΜΑΡΚΟΣ.

'Ὁ ἀφέντης μου

καὶ ἄνδρας σου . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

'Ε! τί εἶναι;

ΜΑΡΚΟΣ.

'Ὁ ἀφέντης μου . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Λέγε λοιπὸν, βρε χάχα . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

'Ὁ ἀφέντης μου

ἐγέννηκε σολντάτος . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

'Ὀνειρεύσαι;

ΜΑΡΚΟΣ.

Πρὶν φθάσω εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Καράμπκαμπα,
ἐκεῖ κοντὰ τὸν εἶδα, καὶ τὸν 'γνώρισα,
καὶ ἔτρεξα ἀμέσως . . .

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Εἶν' ἀδύνατον.

Θὰ εἶδες κάποιον ἄλλον, καὶ ἐνόμισες,
πῶς εἶναι ὁ ἀφέντης σου . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Νὰ στραβωθῶ,
τὸν εἶδα ἐμπροστὰ μου μὲ τὰ 'μάτια μου.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σκοτίζεται ὁ νοῦς μου . . . φέμματα μοῦ λές.

ΜΑΡΚΟΣ.

Αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶναι . . . νάτος! ἔρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Οἱ ἀνωτέρω. ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ. (μὲ τὴν λινάτσα.)

Σὲ χαιρετῶ, γυναῖκα, καὶ ὡς σύζυγος
κ' ὡς στρατιώτης . . .

ΜΑΡΚΟΣ.

Δὲν σοῦ τᾶλεγα, κυρά;

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Σὺ εἶσαι, Πατατράκα;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Ναι, γυναϊκά μου.
'Εγώμαι ὁλος κι' ὁλος... Πῶς σοῦ φαίνομαι ;
Μόλις ἐβγάνα ἐξω, μοῦ τὰ 'φόρεσαν.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

'Αλλά ἐκεῖνο τὸ διάταγμα λοιπόν ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Εὐθύς ἐβγάκε κι' ἄλλο, καὶ διέταττε
κι' ὅλους τοὺς παντρεμμένους νὰ στρατολογοῦν,
γιὰ νὰ μὴ λέγουν ἐξω πῶς εὐρέθησαν
οἱ ἐν 'Ελλάδι σύζυγοι ἀνίκανοι.

ΜΑΡΚΟΣ.

(Κι' ἔτσι θὰ πᾶμε 'μπρὶς ; μὲ διατάγματα
τῶνα ἀπάνω στ' ἄλλο ;... Τί Ρωμαϊκό !)

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Κι' ἐγὼ νὰ δώσω πίστιν 'στὸ παράρημα,
καὶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ μοῦ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ ;
"Αχ ! θὰ λιγοθυμήσω !

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Μὴν πειράζεσαι,
κι' εἴτε λιγοθυμήσῃς τώρα, εἴτε μὴ,
θὰ ἦμαι στρατιώτης...

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μὰ τοῦλάχιστον

Τὰ κατσαρά μαλλιά σου δὲν 'λυπήθηκαν,
ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἀκόμη σοῦ τὰ κοῦρεψαν ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Προθύμως καὶ γενναίως τὰ προσέφερα
εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἔθνους ὀλοκαῦτωμα,
καὶ κανονιέρης ἔγινα ἀτρόμητος.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Τί λέγεις ; 'στὰ κανόνια οὐ κατέταξαν ;

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Τὸ ὄνομά μου ὅλοι ἄμα ἤκουσαν,
γιὰ κανονιέρης κάνεις, μοῦ ἐφώνησαν.
Κανόνι, Πατατράκας, εἶναι τὸ αὐτό.
Τῶνα σημαίνει τ' ἄλλο καὶ τ' ἀνάπαλιν.

ΜΑΡΚΟΣ.

'Αφέντη μου, κ' ἐμένα μ' ἐνθουσίασες,
καὶ τρέχω κανονιέρης ντοῦρος νὰ γίνω,
καὶ μὲ τὴ μπάλα μέ' 'στὰ ὅλα θὰ βαρῶ
καὶ ὅπου πάει...

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

"Ο, τι ἔγιν' ἔγινε.

Καὶ τώρα ἔλα, κανονιέρη μου χρυσὸ,
σπικτὰ νὰ σ' ἀγκαλιάσω...

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

Τώρα μάλιστα.

Ἔτσι θέλω νᾶσαι, κανονιέρα μου.

ΣΜΑΡΑΓΔΗ.

Μαζί σου θά'λλω νοσοκόμος νὰ γενῶ.

ΠΑΤΑΤΡΑΚΑΣ.

"Ευχὴ μου Νιπουμπουλίνα ! . . 'Στ' ἄρματα λοιπόν.

Εἶναι τῶνδ' ἐκ μασκαρᾶς καὶ ἀξίος
γιὰ τηγανιστοῦ μπουτσοῦρα καὶ γιὰ φτύσιμο
ἐκεῖνος ποῦ σπικτὰ μέ' 'στὸ σπῆτί του,
ἐνῶ α' ἄστα ὅπλα» ἡ πατρί; μᾶς προσκαλεῖ.

Γ. Σουρῆς.

ΑΝΟΙΞΕ

πάλιν τὸ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας διακόψαν τὰς ἐργασίας του
πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΜΕΛΙΣΣΑ

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νέου διευθυντοῦ

κ. Σταύρου Μαχαιροπούλου.

'Ἡ νέα διεύθυνσις τὸ ἀνεκαίνισε, καταστήσαν αὐτὸ
πολυτελέστατον καὶ φαειρότατον τὴν θέαν, ἀνοιχτόκαρδον
ὡς κῆπον εἰς ὃν ἐντρύφῃ ἡ Μελίσσα.

Θὰ χαίρεται κανεὶς νὰ τραγῇ ἐκεῖ μέσα.

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ συμπαθητικώτερα ξενοδοχεῖα, συχνάζομε-
νον ἀπὸ βουλευτὰς, μεγαλεμπόρους, ὑπαλλήλους, ὑπουργοί-
δεις καὶ φοιτητάς.

Τώρα θὰ προσελκύσῃ περισσότερον καὶ καλλίτερον κόσμον,
διότι ὁ νέος διευθυντὴς ἔφερε μεταρρυθμίσεις ὅχι μόνον διὰ
τὰ μάτια, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν στόμαχον.

Τὸ ῥαντεβοῦ μας σήμερον εἰς τὴν

ΜΕΛΙΣΣΑΝ.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ Καὶ Σας

'Ατμόπλοιοι τῆς ἄνω ἐταιρίας ἀποπλέει τακτικῶς ἐκ Πει-
ραιῶς εἰς Σύρον καθ' ἐκάστην Πέμπτην ὥραν 6 μ. μ. ἐπι-
στρέφει δὲ ἐνταῦθα τὸ Σάββατον πρωί. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἐ-
κάστου Σαββάτου ὥραν 5 μ. μ. ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς εἰς
Χαλκίδα, Λίμνην, 'Αταλάντην, Διδυμὸν, Στυλίδαν, 'Ωρεδὸν,
Νέαν Μιζέλαν καὶ Βῶλον, ἐπιστρέφει δὲ εἰς Πειραιᾶ διὰ τῶν
λιμένων τὴν πρωτὴν ἐκάστης Πέμπτης.

Δι' ἐκτενεστεράς πληροφορίας ἀπευθυντέον ἐν Πειραιεῖ
μὲν παρὰ τῇ διεύθυνσιν τῆς ἐταιρίας ὀπισθεν τῆς 'Αγίας
Τριάδος, παραπλεύρως τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σούρδα, ἐν
'Αθήναις δὲ παρὰ τῇ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίᾳ ἡ "Αγκυρα παρὰ
τὰ Χαυτεῖα.

'Εν Πειραιεῖ, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1880

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΧΙΛΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΑΜΠΑΙΣ

ὑπὸ τῆς δωδεκαφιλίλου Μυδραλιοδόλου (Mitrailleuse
Brenner) μέχρι τῆς πολυτελεστεράς κρεμαστῆς Λαμπας,
πρὸς δὲ ἀκτινοβολούσας ἐπιτραπεζίους λυχνίας, κομψὰς τῆς
χειρὸς, ἄλλας τοῦ τοίχου, σφαίρας, σωλῆνας, φινύλια, τὰ
πάντα κομιζόμενα ἐξ Εὐρώπης, κατ' εὐθείαν, ἐκ τῶν καλ-
λιτέρων ἐργοστασίων, εὐρίσκετε εἰς τὸ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΛΛΟΥ

243—'Οδὸς 'Ερμού—243

τὸ πρῶτον τῆς ἐταιρίας Κ. Χουτοπούλου καὶ Σας.

'Ο κ. Τριαντάφυλλος Μπάλλος, ἀπομείνας εἰδικὸς
εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτὸ, ἐπλούτισε τὸ Κατάστημά του μὲ ὅλα
τὰ εἶδη τοῦ φωτισμοῦ καὶ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς
εἰς τιμὰς πάντοτε μετρίας.

Εἰς τὸ Κατάστημά του εὐρίσκετε τὸν φωτιστικώτατον
Λύχνον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Brillan Doppel-Brenner.